

و نیوپا سرمه داشتند و دو تن معاشرانه بخیر العاقبتون از خاک هلاک بیرون گشته بیا و کنم و قهرمان بین
اکنیکهای نکبیم. از هم اینست که داده ایار بمنار قریش از شیوه می خواستند آن را بازگردانند و هر دو تن
آنقدر آنچه نیزه است در عالم فلک دنیه هم نهادند و همان شیوه می خواستند از گردنش و هر دو تن
نهادند و همچنان که تایب آنچه می خواستند از قدر این امریکه از حیاتی دیگر نداشند **قطعه عده**

آید پور روز وقت سقوط اوزروال ایست	خوش لر بشان ای پور روز ایاف زو
بادر زلامه نور ز دان کی چنان ایست	بادر پرسیمه ای تجهیز که دشنه میزون

او به بدر زان راه نموده طی من عماره ایشان روز شهار پیا به بدگاهه اسما شیاه شان روز دو بیهدا من اهداد
دواد نسته شدند ای ایست عظیمه ای نیز کرد و پسر میه لطفت شنخن گردیده بسیاری ای ایوان زمان
بیشکام بطرق دو ایزد و بر آن عجیب ملیک شان را ایی دموا ای خود ساخته بیوچهات ملکه پری و پا ملکی آن خوانی

میخیش بکار دل سینه ولشتم ما فیله ششان هم

شما بان که سپاه جم جبه	هر کیک بغلک شیده حشد کاه
عده ایست بر دم وزنگ بر ده	آن شعله ایچ آتشل ششان
شما بان چو غلام حلقة در گوش	آتش زده در نهاده دوشاده ش
سد اکبر آسیاری شان	بر ده گر که شان ستاده دوشاده ش
از محمد ایه عهد آن بزرگان	چو پانی پیش کرد و گرگان
از را خشن سرلو ای ایمان	در دو لست او فراز کیو ایان

اگر جمیع بکتبه بیرون تو ایچ معنی از تحریر و اقوات احوال تجربه مال آن سلاطین ذوقی الافتاد
است و نابراطمینان قلب از تطویل نینه بشیده برجی از سوانح حالات عهد سعادت عهد نگارش
یافته که اذیب و یاده گوئی خاصل ناصب بر تکنان کاشش ابعده اندار و غصه و سیرین گرداده ایان
بلطفه ایچ جمال از کتابخانه الاسرار عهد الرحمه، هدایت ایکه کشش ایچ که متصهه و مستهه و مستهه است

و ز خواب دید آنحضرت فرمود که فرمان مرا در خدمت همیزگشی نگذارد و بحال منکر نمی پردازی بعد از آن
از خواب پسیدار شد و شیخ محمد فرماده این خود را نعلی خرمود و فوازش ابیسید کرد و خود خود
می عذر کرد و اینجای دلخواه بپندار شکمی را نهاده است و او بجانب اردبیل کرد و ملن اصلی ادویه است
خرمود از درار و چهل مده بپسندار شکمی را نهاده خالی بود که تو آن مواد طالیانه بود که بعده که بکشان
بکسر و سیمین سیده چنانچه کمالات دی و در پیاره را قری و خراسان آندرمن اشمس است و معاصر حضرت
شیخ مولانا الائمه بجهانی بجهانی بجهانی در جهان بجهان بجهانی کرد و زنی و زنی بجهان حضرت شیخ حکایت
شیخ صوفی الدین کرد و در این میان سنت آنوار کرد و نعمت خدا برآیند بجهان از سیده اشمس و چون پسندید و خدا پسندید
همسته و بکسر و سیمین مردانه آنها خود دارد و میگویند خیر از من کسی مرد نمیست چند غلط برآیند بجهان
فرمود که روز گامشیز روزگار است بمن شیر اور سیده و میگویند که مردان را بخوردان نگاه کردند از میان
و بندگی ختنی میگردند پایان دو طریق من اور ادویه است که فنند اند و گفتند باشند که درین زمان
هزار شش هزار شش باری جماحتی را ز خوردان هزار قوه پسندید و بندگی ختنی میگردند از میان
حق آنست بیکند بیانمیکنم اینقدر میگذرد که مردان از مرضیت یا بندگی و در ویر کش هستند که این
مفسدان بسبب اینگریز ساختند و در ملغو نشیخ صوفی الدین اردبیلی می فرمود که مردی آنقدر بیست
شیخ تو بکر دو ارادت آور دشیخ خرقه خود را باود ادویه از مردی خرس برموده برش باش که خرقه بیان نماید
یا سری افزای و بعد از هفت از نظریه شهریت اش خس را ز بندگی برآمد آن خرقه در پرداشت و ملامای
زقی از بلندی خود را بپایان آمد اخست آنها قابشان خوشی کرد زیر باندگی بود که این بندگی و تباری این
اقات بجان بیکار الموت می سپارد و هم آنجامی آرد که شیخ نامه ای بود در ولایت جیلان صد کله
و صاحب حال چنانچه در میان نیچه شش و بیست خود می افشار و زی بخوبیست شیخ امده بود بخن کرد گفت و قدم
پسندش خناد آنحضرت از راه بجهت فرمود که شکم شوی چون مردان بخیان بازگشت عاشق گردش
و کارگاهی رسید که اول اسنگ سارکرد و هم آنجامی آرد که مردی قصد زیارت شیخ کرد و در آنها کاری
بداشت یا بین گفت چندانکه اود برگزید و شد رفیق از جان داشته بود حضرت شیخ اور تصویر

این نه بجز این حق پوست چون حضرت شیخ بن تیمیز رسید و رعایات پیکو فیضدار خواه
علاءات کار درین شخص پر تو غیر میداد او بسیار است بالجمله آنکه حال او بر وکیلشود و واقعه
خوبی پیغمبر میگیرد که از آن بوالده ماجده نقش میکار و آن تخصیص قدر سیمه هر دو بزرگی صوره
و صفاتی میگیرد و میگفت که سرعت پیغمبر و حی خواهد بود و گوهرت با فخری خواهد رسید و بعد از
حوال شیخ در ترقی و تراپی بو زیارت باطلش می شد و فرشتهای ثواب و عقاب در قدر و کمال
میگردند این شخصی پیغمبر و پیغمبر شد و والده اش طبیعت جمع کرد و معاشرت مفید نیافتاد و والده مانند
آن عالمی شخصی نمایند حال را باید کام از شخص قدری بروه سوال کرد و سبب بیماری پیغمبر شیخ جامی خواه
حال خود بگفت چون والده اش صورت حال نشینید و انت که علاوه این مرض بخراولیا
کهند بنا بر این هر کس در تهرار و بیل و ولایت آن که بصلحت موصوف بود فضیافت کرد وی تحقیق
پیغمبر ابر الشیان عرض میکرد و او همین که شیخ سخن آغاز کردی و سخن او حیران ماندی والده
تحقیق شد که مر پیغمبر از الشیان عالی تر است و چون حال شیخ قوت گرفت احوال همیش آمد
که از حال دل ساعتی شدی با ضرورة بطلب مرشدی که او را ازین تلاطم امواج بردن آزمودن
کرد و کوشش نشاند از و بیل میگشت دوای دل علیل او میگشت از والده خود اجازت سفر نمیخواست
که بطلب مرشد کند والده اش اجازت سفر نمیکرد او چون برادر شیخ قدیسه صالح الدین رشید
شیراز رفته بود و بدین طول ازین گذشتہ از نادر اجازه خواست که بطلب برادر بردم این شخصی اینها
کرد و بطلب مرشد رفت تا قریب دوازده سال گردان مگشت و هر چاکله کم بزرگی نمیشند آنها
میگفت و مجرب است پس اشت لیکن چون نصیب کار او جایی دیگر مقدم نشده بود بخیرست شیخ از برادر
وقت تجهیز دست نداو بخاست و پیغمبر شد و از زمان عذری این باطن خبردار نمذک کلمه مقصود نمود و تقدیم
پیمان است لا ایند شد و متوجه گردان شد و خداست شیخ را دریافت و واقعات خود را بیان نمود و شیخ
شکران تمامی وقت و نقاب از میان برخورد است در ساعت ارادت آمده و مرید شیخ نایاب گردان شد
او بعد از شیرینی فرستاد چند ساعت میان خدمت قرارداد شد شیخ نایاب حضرت در ساعتی

و هر خاصیت دارد و در کنعت بچا آوردن نهاده امروزان تکمیل شود و راه بادست آن قارئی میگذرد که شده باشد زیرا فضای
تحمیل میگیرد و اقرار کردند بحقیقت کلام شیخ رضی این ایجاد اعماق خونه ازین تجییل کرامات و تحقیقت
شیخ رضی این دعنه بسیار است من شارف غیر حق ای مطلع نهاده بگشته بکلام صاحب مرآة الارض این پیر
شیخ صدرالدین موسی بن شیخ صفی الدین اربابی بعد از وفات پدر قائم مقام او شد و در مسجد کمال
صورتی و معنوی ای استه بود و قدم بقدیم پدر پیکو از خود سلوک میگزیند و حضرت امیر تمیور صاحب قران
بپارست او آمده بود که شیار شیخ رضی را میگفت و معتقد شیخ صدرالدین بود و اخلاص پیر شاه کمال داشت
چنانچه جمیع شهیدان روم که قبور ترکیان بودند از شفای خسته وی خلاص ساخت ا نوع عذاب من میگذاشت
از پسر شیخ صدرالدین که از فاطمه دختر شیخ زاده گیلانی بوجود آمده بود و قریب نود سال زندگانی یافته
در شهان سلطنت امیر تمیور صاحب قران وفات یافت و در دل یادوی پدر بد فون گشت و حیرت گلایه
پادشاه چیاه دارا در بان امیر تمیور گورگان امارالله برپانه در ترک خود می فرماید چون در سلطانیه
پادر کاپنها و صورت از راه قرا و ده و اربیل چنانچه قراباغ روایت شده چون بازیار اربیل
رسید و پنجاھ طبلو را کرد که شاه سلطان الطلاقی شیخ صدرالدین اربابی و املاک است که این چون عازم بود
که مملکت روم و صدر و شاهزاده ایشان در پیزده هشت نایر و چهار امری طرسانیده که چون
ایشان ملاقات کنند که رایت خواهند کردند اول آنکه چون بخواهشان در آنکه مرتعش را بخندند و دوم آنکه
اینکی که اینهمه بایزد پادشاه روم بطریق همیبدیشان فرستاده بین دهند و سود چیزی بین دهند که دلایل
بریکت کن چهارم آنکه اشاره در بایت پیش از مملکت روم نمایند که در روم را فتح خواهند کرد ایضاً مملکت روم
سیاری محیطیان در آدم میگذیرند مراحت شدید و وقت شیخ در نهاد بودند من بالشان اینکه
که در وصف آخرین ایشان دشده چون از نهاد فرعون شدند و اوراد خواهند بود و میکردند که باید این نهاد
که در عورت نظر کردند بین نظر ایشان داشتند و در پیش خود بخواهند از دهی ایشان را باشانند
پسند که تمیور که آمده چه حال دارد گذشت که در این وضیعت دیگر شیر ایشان را بخواهند و شیخ است ایشان را
که بسیار ایشان را بخواهد ایشان را ایشان را بخواهد و شیخ است ایشان را بخواهد

اور دشمن پیش نمکه سوال پرسا در پرسید و دست مرید کو فرمازد یعنی بدر او روچون خشم پیم او با این
 خود را در آر دبیل و میس بشرف قدیمی خود پرسی حضرت شیخ فائز شد الغول زنی قسم خوارق عالم
 و کمال است بسیار از وی ذکر کرد و اند درین چشمکزخانیش ندارد و حضرت شیخ صنی الدین بو الفتح
 از دبیل بعده از خانیش سرمه دزد و تهدید پیکار کرد و از دشمن مادحوم سنه خمس و شصتین و سی
 در زمان سلطنت سلطان ابوسعید بهادر خان بن سلطان محمد خدا بیف
 بن ارشادون خان بن الشافعی بن زین الکوچان و نائمه ایافت و در اربیل اذربیجان مدفون گشت
 هر قدر وی قبله عاجلاست غلوچان را در پرسید از هنی کلام به بالجمله جناب شیخ عفی رضوان ائمه
 علما وی عکس خود را طلب کرد و اندیشه ایشان شهید را احیای ایجاد طولی کلام پرسید منقول است که در سال
 دهشتم چیزی که سلطان محمد خدا پیش داد که احمد تعالی و بر اینه ساخت و در یک سه چیز شیخ العارفین والی
 والامامین شیخ صنی الدین مختار شد احمد تعالی و تقدیس مع الائمه المعصومین صلوات الله علی
 ائمه علیهم السلام و پیغمبر و ائمه ایشان علی شیخ جمال الدین سطهر و سکفتند و در
 در عین سنه پیش از تولد پیر حسن و پیر حسن شیخ بخاری سکفتند و باین حدیث پرسیده اند که حضرت
 علیه وآل واصحه فرمودند و مسلم این دو ائمه ایشان علی شیخ جمال الدین پرسیدند که آیا نماز کشید یا فراموش کردند
 و پرسیدند که این دو ائمه ایشان کفته که باقی حضرت صلی الله علیه وآل واصحه فراموش
 و در کنجه دیگر بخواهد و نیز شناگر و با استاد اکفت که این چه معنی دارد اولاً سهو کردند بنی در عماره
 دوم در کندی پیشی در کنجه ایشان البته بخاری سهو کردند هر چیز که کفته کنی ذاکر نمی
 نیمه اند که بنی سهو نکرده است پرسیدند که این کم بخاری در حق تکفته است آن شاگرد خدمت پرسیدند
 که ما که رفت ترین جواب شنیدند اند که بخوبی می شنیخ علی الدین اصحاب رفت شیخ فرمودند که این
 این و لیکن خوبی بود نماز محراج موسن است و تکفه مقام شهود است و مسلم مقام حضور است
 باین دو نسبت شو خبرت پرسید ایشان می شنیخ علی الدین اصحاب رفت شیخ فرمودند که ایشان را اسلام
 نهادند ایشان این معانی را فرمودند ایشان رفت صلی الله علیه وآل واصحه فراموش

بیک سلطان حیدر قاچاق مقام پادشاه شد و در شهریز و ساختی بنایش پادشاهی هم با محمد سنه خسرو
 تصرف کرد این کشمکشی بر افراد خود باقی نماند اما میرزا ناصر شاه از این خبری گذشت
 بحال در این داد و ناد این رئیس از این خبری بحث نداشت آن سلطان را شاه که ایشان پر افتاد و می باشد
 عالم گیر شد و کامد و لایت عراق و خراسان و آذربجان و غیره و تصریع خود در آورده و در پادشاه
 روی فکالیب آمد و بیننداد که بخبارت از عراق عرب بہت نیز نگرفته چنانچه بعضی خوارق عادات
 و چیزیان تجربه بسیار از دی تغییر نمیکند که مغلوق میباشد چنانست و بعد از سلطان محمد خداوند
 بن ارغون خان آنکه در منطقه دیمکنیه بوقتی خاص شیخ صنفی الدین اردبیل شیخ خلا او الد ولة
 سلطانی نهیض امامیه را اطمینان خورد شاه که ایشان در منصب دستورالدوله که کل کشور به دست خان
 افست از سرخونه بیهقی امامیه را در این داد و ناد که ایشان روز دو شنبه نوزده می خوب سنت شیعیان قیام
 در حوالی تبریز و قاتی یافت و در اردبیل مدفون شد و از وسط پسرزاده شاه طهماسب مرزا
 و بهرام مرزا و سام مرزا تقییل اجمال آنکه اول کسی که از سلاطین صفویه اثار اندیش برپا نمود
 و اعیان سلطنت و با دشنهای از نمیزین پیش از سلطان جنید بود از ایشان ایجاد ارادت
 اطراف و جوانب دی اخلاص بعیینه علیه اش آمده و در کن خطهم ارشاد شیخ حبیص ایشان سبابه ایجاد
 پنجه و جهاد کفانا بیکار بود در زیر وزرا سبابه خوش می افزود و چیزیست ایشان اخلاص پادشاه می
 بینند این شاه ترکمان که باد شاه ائمداد و فرمان فرمای عراقیین و آذربجان پود از این خواب
 خود را کشیده اش ایشان او آنحضرت از والد الملک را و چیز نموده درین کنیت نزول اجلال فرخ
 پیرکه حسن بیک ایشان قوییکه در انوقت والی نصبت و لایت و پارکه و بایز این شاه ایشان
 ایشان مخصوص بیک ایشان آنحضرت را بقدوم امور اخراج احترام استقبال کرد و همراه اعیان از
 وحدت و عجز از زیان ایشان خوبی دیده بود از این درست و در آن دیگر تو قوت داشت
 ایشان بیک دستوری خواسته بود از ارشاد ایشان بیک عادت شد و مسوان انجی ایشان ساله بیک داشت
 ایشان از ایشان خود خواسته بود ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

وباره خاک را که شبوی پرسته من داند که این خاک را پس برآورده که نشونی و فرمودند که خوردن شما از این
گذشت از کاه او بی صافی اور دل فرسوده که این ابی است که ایله هم باز نمایم و فرماده من تو من
خواهی نمی کن و خواهی نمی کند که ایله ای ایله ای که نهسته از آب و بست خود بپرسی می شد و شنید
پس باز نمی کند که خود را ایله می سعنه نمایند و بجهت این
یا هم درین وقت امری اوسات آن نواحی به رگا و من حاضر آمد پیش ازیاز اسپ کو سفند من در
منس از این بعد رسیده خود را این فرستادم اینی از زویی این مرد که تهوری که بیوچی عکس اوش
کیوان باد سلاجمان پادشاه تائیت شکره و صهر حکم از اژدهی کنید معجزه نمود و خود را اندرو
و طبقات هر راهی دن و اسقا انسوده هست متفول شده در مردانه ای
صویی بعد از قاتمه پر قایم می کشند و در زیست مردانه شغول شده بعده از آن و تهدی زیارت پیش ای ای ای
و قشی هر چند تایی که خود را ایل و داشت ایل
و داشت ایل و داشت ایل و داشت ایل و داشت ایل و داشت ایل و داشت ایل و داشت ایل و داشت ایل
سلوک نمود و بنا بر این شیخ جعفر حکم خود را از وهم جهان شاد بادشاه افریان چلای وطن اختیار
کرد و بدیار پکر قشی از واقع حسن والی ولاست که بنا بر این داشت جهان شاه خدیج که نیک خواهی ایل خود را
در خقدنگاه اور اور سلطان حیدر از وی متول نشد و بعد از چند مرد شیخ جنی بر پیش مدت سلطان خلیل
والی ولاست پیش و ای شیخی شد و حیران خلیل سلطان حیدر پیش ایل خود را از دنیا پسر خود را که
و شیخ ایل ایل خود را ایل خود را داشت که دران سلطان داشت علام شاه کم خود خود را ایل خود را داشت
و خوارقیان شد و بنا بر ای داشت که دران سلطان داشت علام شاه کم خود خود را ایل خود را داشت
در ای داشت شاه ایل خودی بوجود احمد سلطان حیدر مردان و دوستواران خاندان خود را ایل خود را داشت
خون پیش خشی داشت و خود را ایل خود را داشت که دران سلطان داشت علام شاه کم خود خود را داشت
و سلطان حیدر پسر خود را داشت و خود را ایل خود را داشت که دران سلطان داشت علام شاه کم خود را داشت

مذکور

برآمد و میزدگر مادر چون تراویح از پیشتر بوده که من در میان چند دختری از همسرانش را از داشتند که
بهم مشغله نداشتند و این دختران میان این دختران شاهزاده مادرانه بودند و این دخترانی را مادر از خانه
خواسته باید پس از آن را که این دختران باید پس از آن را که این دخترانی را مادر از خانه
شاهر و لشمه بودند که این دختران را پس از آن را که این دخترانی را مادر از خانه
بهم مشغله نداشتند که این دخترانی را که این دخترانی را مادر از خانه
پس از آن را که این دخترانی را که این دخترانی را مادر از خانه
طالیب نوس پور و قاتمه دار میشه شاهزاده و چون این دخترانی را که این دخترانی را مادر از خانه
آمد و این دخترانی را که این دخترانی را که این دخترانی را که این دخترانی را مادر از خانه
آق سب روسته این خانه را با این عمامه ایشانی خوش بود و سرمه ایشانی خوش بود و چون
قدرت است بزرگ این دخترانی را که این دخترانی را که این دخترانی را که این دخترانی را مادر از خانه
نمود این دادگه و شاهزاده قدر بسیار داشتند که این دخترانی را که این دخترانی را مادر از خانه
لاده سلطان میزدگر که این دخترانی را که این دخترانی را که این دخترانی را که این دخترانی را مادر از خانه
شیوه حکم و میرزا ایشان دیدند این دخترانی را که این دخترانی را که این دخترانی را مادر از خانه
جیبیان سال شاهزاده میزدگر سلطنت دارد شاهزاده و میرزا دیدند که این دخترانی را که این دخترانی را مادر از خانه
حرب لشکر کشی آماده میگشتند که این دخترانی را که این دخترانی را که این دخترانی را مادر از خانه
را در قلعه اصلی خود بسیج بودند آن قلعه را که این دخترانی را که این دخترانی را مادر از خانه
آنها را که این دخترانی را که این دخترانی را که این دخترانی را مادر از خانه
سلطان ایعقوب و کشته شدند برادر او فتح میرزا او استقر بر سلطنت پسر ایشانی را که این دخترانی را
عنه از امرایی پسر ایشانی را که این دخترانی را که این دخترانی را که این دخترانی را مادر از خانه
لشکرخانی او را بسر بر سلطنت اجلاد نمودند و امرایی ترکمان عاشیه اهانت او برداش
اگنیدند و با پسر ایشانی را که این دخترانی را که این دخترانی را مادر از خانه

سیار است بعدهم شان در نهضت مکان از سار و لایه نیازان صورت داشتند این درستند که این امور
 بوسمان بدل است را تقدیم کردند و احترام آنها نمودند تو اصحاب شان شان را در پیشانی خواهند
 نظر نهادند و در این وقت من شریعت آنها بجهت برداشتن از نهضت سال بود و در جهت این مقصود
 شنیدند و پس از شنیدن این مقصود شنیدند و اینها را در عین دره طلای خیر شاه که میگذرد
 بخواهند و فراستند آنها در ورگشل و گیلاسته ملاطفتی ایرو در چهاردهمین دهه ایام خواهند
 بخواهند شاهزاده ایجیان پیش بازدید کردند و شنیدند و پس از شنیدن اینها خواهند
 حملت بعدهم حمیده ختاب هدایت دیر پروردانی او را وجوه ایشان را در کیانی خواهند
 نهادند و از این مصادر در حوزه ایشان آنها شنیدند و اینها با اینهم طبقه نهادند و اینها
 بخانم و جانم و گشته که اگر کیان را در این عین دوری میخواهد و این از خدیجه کیان را در چشم
 میبیند و بسیاری که لفاذ کنند پدر ایشان خود را دریا و در پروردانی ایشان پدری خواهند
 جمع شدند و با هفت نفر از صحبه ایشان صافی العینی در پیش ایشان شیر و ایشان در حملت آمد و با این سیمه
 دای شیر و ایشان که بیست هزار سوار و پیش بین هزار پیش بین هزار و داشتند و همچویه که اینها هم
 نمودند طغیر و نصرت اختصاص یافتند و نیز سواری بیهودی از خانه و پیش ایشان و سپاه ایشان
 استقامه ایشان متحمل شد کوس سلطنت و شیر و ایشانی این خضرت ایشان دیدند و یاد داشتند
 شوچه ایشان شده با امیرزاده اوند که با این هزار سوار که بمقابل آنها بود آمده بود و درین در
 خوان و شیر و کشیج و تیکه صفویه قتال آراسته طغیر و نصرت خود را میگذراند که اینها
 بیز زاده الود مغلوب گردید و بسیاری از امراء ایشان ترکمان و سران و سرکشی که اینها را میگردند
 مت سیاه مشهور افتادند ایشان سیاه شان نطفه و کهرمان برای ایشان نهادند و اینها برای اینها
 نهادند و ایشان یافته شدند و همین حق که ایشان از خانه خود بیرون یافته داشتند ایشان را کشیدند
 و پس از کشیدن ایشان دیگر شیر و کهرمان ایشان برای ایشان نهادند و ایشان را کشیدند و ایشان
 بگردید و ایشان را کشیدند و ایشان را کشیدند و ایشان را کشیدند و ایشان را کشیدند

از قلعه سلطان آورده بنا بر مصلحت ملکی در مقام رجیت اینجا آمده و در فتح سلطان علی بن ابی طالب
 بالعضا ز امرای خوبیدفع با پیغامبر امامزادگرد مرتبه اول پروردگر کنوار آب ارس غیره نهاد
 نسب نموده و از جانبه از دست طول افاضت بسته آمده با پیغامبر شاهزاده معاد دست
 مرتبه دو هم پا پیغامبر کل رسیده سلطان اعلی با وشاه منظفو منصور در کمال غلطمت و آنقدر بیرون
 امیرزاده رستم پیرزاده الوازد محمد و تو اخوات دوستانه بظهوه آورده چون روز پدر و زاده
 و از دهاد ارباب ارادت بر عذبه گردون مناصی پیرزاده شیری شد آتش تند و حسد در کانون پیر
 رستم پیرزاده شغل شسته در حصد و اهلاک و اعدام آنجانب شد شخصی از اصحاب مجلس پیرزاده
 آنحضرت را زکیده اعدا کاه گردانید پسخون الفرار هم لا یطاق من سقیکلین شیخ پیرزاده
 از قصده سوار راه از دهل گرفت امیرزاده رسم ابی سلطان را با چهار پسر سوار تهاجمیان ملکی
 بالیقده از فرستاده سگام تلاقی فریادین آنحضرت چون نبور و لایت صورت شهادت خود و رامعه
 تندیز شاهد نموده بود صوفیان و هواخوان دو دمان صفوی را ز شهادت خود و ران پیرزاده خود را
 بازیگر اختر فرشته بیرون خود اعیان خان سليمان شان که از احمدزاده ای اذنا پیرزاده باشند
 پیغمد و قایم مقام کرد ایند و تاج مبارک خود را بر سر آنحضرت گذاشت و اور اب معتمد ای سر
 فارشات پیغ نمود و بزرگ آنمام پیان گذرانید که حیان خود است دو دمان مرتضوی از ورود
 قریب مارچه لوای آسمان سای دولتش را تفاح خلیم خواهد یافت و پیرموده لش به غاره علی
 چه تا فست بعد از آنکه وصیت قدم در میگرد کار زار شهاده سخنگوی پر زبان صداق پیا شکن شد
 مان عالیب آمده آنجانب شرب شهادت پیشید بعد از وقوع این واقعه نظر فکی بسان ارباب
 بسته راهیا فتنه کرسی چای رفت این واقعه در شهود سنه علی و شهادت و لقیل در شهود
 شهادت اتفاقی اتفاق بعد از واقعه شهادت سلطان علی با وشاه صوفیان پاک احتماد ای اور
 ایستاد پیشیده و همان شهر از دهل آورده بعد از جمل روز تو قت در حضرت سلطان

باو شاه خود کرد و ران نمین سلطان فیاض را پس از بخشش پوزدایست تحقیقت آیت بعد موب خوزستان که حکومت کلاد آنها باید با افراحتند بفعول مواعظ علیه و زمانی خوبی داشتند با فیاض عشی خوبی خوبی داشتند
نمین خوبی داشتند که سلطان شمشش عالم اعلیٰ گرفت فیاض بزم مکانی بابیدی از این فصلان تحقیق
غذایان غذایان

ز خون شمشش در آن رسماً و شوسته	ز خون شمشش در آن رسماً و شوسته
ز خون شمشش در آن رسماً و شوسته	ز خون شمشش در آن رسماً و شوسته
ز خون شمشش در آن رسماً و شوسته	ز خون شمشش در آن رسماً و شوسته

چون در را او اخراج چلویں بر سر بر سلطنت فیاضان مشهور ابوالعلاء می سلطان نمین میرزا بالیوال بر ممالک
گلستان و مردم شمار جهان و خوارزم و طخارستان و زابلستان و قندیم زاجهرو و کابل و بدخشان خواهی
و خوارزم و خراسان و خسروخیست و آسوده خواره افغانستان و دوستی می خود غما قان سلیمان شاه
رکان باو شاه والا جاه طرالی پدر فرزندی سلوك اشته اخرام سلیمانی پیر پری و ارتبا خسروشی و لاخن
ساجی بجا ای ای آور زند و خواره بین اجنبیین بباب مراسله و امداد شه ایخان مفتح بود بعد از
ت آن باو شاه عالیخانه از بیان اتفاقی فرزندان بریغ غازیان میرزا و مظفر حسین میرزا و مکب میرزا
نارانی خوان رک سلطنت را به افسه محمدخان شیخیان که بین احمدخواه شهور پشاوری بیکه است بن بوق
ملخان بین سلطان ابوالخیرخان بن دولت شیخ احمد بن زبراد شیخیان بن جعیان بن پیغمبر خان که از
پیغمبر کی سلطان احمد میرزا بن سلطان ابوالسید کورکان دانی خضری خوند پیر سلطنت عرقی کرد
آن همکن باو شاه نافذ فرمان بود طبع در ها که خراسان گردید و دو داشد و دو دان بایقرانی برآورد
و در بخطه تصرف افزیگش در آمد و از اقسامی ترکستان تاحد و دعاقی در حوزه تحریک شد

نشیخ سعدیان گشتند مالزمان عبارتی در عالم خلاف آمد ازین طرفت کرد
آن تحقیق یافتند و تصریح را کردند که از داشتندان روزگار پیر پیر که میرزا علیه دستدار بدهی کنند
و لایخانی داشتند از خود خوش بگردند از این کیفیت تزویه بخواهند و در گذار از دنی

طاہرین کے بانیت تھیں نہ کمالی میکر و نہ ملائی شوار مصب حق پیش کرنے مخالف فیض وایاں ایں
 صیست حصاری وجہاری اگھرت باطراف و اکناف رسید بعد ازان با دو اندہ هزار کس بعزم
 سلطان مراد ولد اخوب بادشاہ کے مالک خاکہ فارس و عراق و کران و خورستان و تامنیا
 و سیمہ بیگ اوہ وحیری پیمانہ ویراق بخیال استلال از کرکروں خود رکھتا مدد بلو و شفافت بران لشکر پیغام
 خان سوکر چولناک و ماران جنیو و ترکمان برآمد سلطان مراد که جلش خاقان سلیمان اور امام
 چنانچہ بربان الہام بیانش میکد شستہ رکشنا مراد راه فرار چودہ بشیراز رفت این فتح میں کوئی
 سلطیون عالم بود و نصیر اولیا می دوست شدہ از آنجا بغزتم تعاقب سلطان مراد و سخیری را بعده
 المغاریجیانہ شیراز در حکمت آمده سلطان مراد از آوزه وصول موكب شاہی تزلیل تمام افسوس
 تو قفت در برابر صولت دولت ہماں نیا درود بطرق شوشتر گرخیتہ رایات منصور در کمال نیک
 و کامرانی قدم بخراز تخت سلیمان نہاده دارالملک شیراز محل نزول ان خسر و سرافراز گردید
 فارس و خرم فارسیان بظلال الوبی معدالت شاہی استظلال حستہ از حواویث روزگار اسود
 بعد ازان پیغمبر امیرین کیا کہ تماست ولاست رسیدار و جمال فیروز کوہ و وہاوند بپیغام خود کوہ
 دو اندہ هزار سوار جبار و پیادہ پیشوار داشت مشهود چشد کامی ان حدود در از تصرف او بدرو آور
 دیحو دشیں پاشیں قهر و چند بعد ازان دیوار بکری تصرف آورده کمیت پیغمبر عراق عرب
 خداود در حکمت آمد نہ سلطان مراد که دران حدود رکشنا بادری ادبار باتفاق پیغام امراءی تکاری
 نہاد از تقویج رایات جوان کشاپی استقامت از جار فته بعلت طلب راد فرار پیش گرفت وار
 پیکر میکار کت تعلق تصرف اولیا می دولت قاہرہ در آمد وس میان بخطاب امکہ اتنا عشر غلیبیں اس کی
 نفت خاقان سلیمان شان سعادت زیارت بخت اشرف و کر بلای مختار و مزار فاضل انوار کا فیض
 الہات سترین ای فائزگشند دران اماکن شریفہ سکم دعا وزیارت و انعمام و حسان
 مدل اشکانیں فرماد عراق عرب پیغمبر امور ایشان کے در آنوقت بیان دیکھلات زیارت
 خست شناجہ ریاست کیاں بوزیر پیغمبر ازان طلاق تیرہ بدر را در صدراں خروج

بحقایقیه داریم این اخراج نمودن از بجهة خارج از این مکان است بهو که من کنیلو
 میر و بزم هر وقت پیش از آن اماده کار ببرگار کرد و مقدمه داده اند این مقدمه دهنگانه
 بعینی را اعلی برخیزد زمین نموده با سمعی سرگردان نهاده و زیره جزو از قبیله خیزد کرد و از این
 سرگردان اور ایمه زنانه میگذرد که برسانند این شکوه دستگیری را شنیده بدهم شد از این کسان
 فراز نموده به کسب نهضتی پیش از مدتی است که این نهضتی را نهضتی که توان پیش از این مدتی
 دلیل برآورده شده که این نهضتی این نهضتی است که این نهضتی این نهضتی است که این نهضتی
 بعینی را تجربه کرد آن پل نموده فریاد و نشانه خیان کرد و باعینی داده اند رسیده بخوبی از زبان
 خود خواستند این بقای سلطان و لجنیار به نهاده هر دوی ببرگردانند اما آندره این نظرخانه
 اوز کپس و دلیل این فریادها و نیخسته پیمان کار زاری می بقوند یافت که این بخانه این نهضتی
 این نهضتی سوختی قیمتی خیزد و ظاهر شده است ادای این بخانه کشاس شاهزاده پیغمبر است بیش
 افکر کنند افتاده جای خود را بسیار اگر از امرای اوز کپس و دلیل این نهضتی شاهزادی پیغمبر
 منتهی مان چنین اوز کپس سراسمه دار اسپ و دلیل بمحظه که راه پرورش داشته باشد چنانچه دلیل این
 پروردی پر کید گیری این قلاده و این حسرت و همین جایان سخنی میدادند چنین شاهزادی بگنجان یکی از خانه زیان
 آورده سرشنی زبدان خود را کرد و رسایه علام از دلایل پر کید گیری سرشنی چنانچه جهان
 شکر ایشی تهدید بخواسته بخوبی از عصما کی اور ابوالثی فرستاد سراور اپوست کنند
 پیکاه کردند و بسلطان پایزید بن سلطان محمد خازمی با دشنه از دو قلعه دوست اور افلاطون
 روز افزیان والی خازن دران که پاشا یعنی بگنجان شیوه گیرگی و اخلاق امن مسلوک باشت و بعیشه میگشت
 و امان شاهزادی بگنجان بدست یکی از پیشاولان داده فرستادند که پاکانه دران بر زند
 را بخواسته اند از دلگویید که درست تو پدا نش نرسیده عالا او درست بداصن قوزه دان پیسا ای
 در و قیمتی له ده سخمه پسرداران طبرستان مجلس عالی را شست با نجس و راهده بخوبی و هر اس نجست
 در جو خود قیام نموده فی القبور بازگشت بیچاره افریده راجحی دم زدن از آن قارس تم از خوف آن بیخایم

اسخانه و دویں سمعن یا نماینده را نماینده ملائی است. در لایه خوار، نال عراق دا زر بجیمه باشند خواهد بود
 خاقانی های دان شان تیز جراحت کرد و پسر بیشتری مرد خوب بخوبی نوشته. فرستاد که ما این سلطنت مقدمه نهاد
 نهسته نه. از همین الانسون رساله مرسی دار باشد. این رساله های ملاقات ما و مساعدة تقدیس مصلحت
 ایستاد و رفع شور و حکمه است. عیشه و قسم عیادی از قدر تو را میگذراند. تو خود خبر از این که در دیدم در دستان
 اشراف داشتم از زلما که در دادگاه خراسان بود. مذاقب آمده. پیاو و ده هزار کیم مرکز
 داشت. دادگاه اش تهمه بود. شیخ شدند. شاهزادی بیک خان که در هرات بود از جرات و دلیری
 خانه از خانه خان بخوبی و هر اس در آمدن خراسان خانه داشت. و هر اسخان گشته تا سب مقابل ای اخضرت
 دشخودندید و پر از خود جا بوقا میزرا در هرات که اشته بجانب مردم شاہجهان در حرکت آمد پر از
 پیرتگاه توقف در هرات نیافرته در صدر رفت خاقان سليمان شان پیش و مسدود با ولی آسوده به
 مشهد مقدس علی در آمد و پیشوایان برای استان ملایک اشیان سلطان خراسان علیه السلام نهاد
 بلوار زم رها نیارست پر را خنده و ساریات مجاوران آن علیه کعبه مرتبه پیوار شات احتجز شخصی
 کرد و ایند و از رفعت متفق بس آن سلطان سریر امامت استاد دهمت کرد و پیغایپ شاهزادی بیک را
 پیرو دعاوه. جا بوقا میزرا که بمقابل منقلای اشکنیان است اثر آمده بود کشت خلیل خورده روی همین
 زاده دشکن طغرا اشکنی قلعه او زیگان اود کنده جمیع کشی از طبقه او زیگان بعرض قتل آمد. در این
 این حال خاقان سليمان شان از طاہر مرد رسیده حیام نصرت اعلام در پر از قلعه نصیب و نهاد شاهزادی
 بیشتر این پیشتر خوفناک گشته در قلعه مرد خشن گردید و در پیش از شور و قلعه شر انط میباشد تقدیم میشود
 کسان با او را امیر فرستاده با خدار سلاطین طوابیت او زیگ خان داد و همواره بین الجانیین علی را با
 موقع یافته از طرف خلیل جمیع نابو و بیگ گشته چون چند روز پیش از نسوان گذشت و صورت فتحی نقش
 خاقان سليمان شان خواستند که شاهزادی بیک خان را که چون رو باه از صولت شیر و سوران چشمید و پر از
 طبل سخال کو مسنه از پایی قلعه کوچ کردند و بشاهزادی بیگ خان نامه نوشتند که تو پایا و عذر ده ملاقات
 نهاد و آخر بایجان کرد و هماندو دی دنایو بعد از خود و خاک و دنخا اسوان آمد که بعدها اور نهاد

شاد عالم شاه اسمیل	اکبر چون فهرم نفایت شد
از جهان قوت مغل شد تاریخ	سایر تاریخ افتاد سب شد

با پیشگویان جهانداری و لشکر کشی احیاناً متوجه نظر شواسته و در نظر خود داد فضاحت و بلاغت میدادند اما بشعر کی خوبی فرمود و تخلص خالی بجهت آنکه با سلطان سایر عاصروں نظر نداشت
مولانا آسمانی درین مطلع اشاره بآن کرد و

قصادر بارگاه کبریستے	فکر نہ طرح اسلامی خطا
----------------------	-----------------------

در مردم اسرار صیر را بد شاه طما سب بعد از صورت پدر تاریخ نوزدهم جمادی شنبه شیعه شرکت
جلوس نموده بند و شاه ولایت طها سپتاریخ جلوی خاتم مکمل اوصت پادشاه علی‌قهرم رخیت پدر عده
گشته بود برادران غالیه عذر را بسیار منزه میداشت و در احرار ام و چهل آن هماد قیصر فریدنگر را شدت دلیل
تفاقات منقول بود که آن پادشاه در تقوی و در عذرخواهی مقید بود و در تمام ملکت او رسم فرق و خیور
دو پوشیدن رخت طلا و دیگر آئین سکرات از زیمان بر انتقامه بود کارش و پیغمبر کاری و حیانش درین
جا نمی‌رسیده که جمهور اختقاد باشد آن والاحد در اشتبه لبند اقاضی وقت اختقاد مردم از پیغمبر
و پیغمبر صور غرض داشت که کار تقوی و پیغمبر کاری آنحضرت بکمال رسیده نزدیک است که خلائق دین
و نظر در ایمان مردم افتد آنحضرت اینجای ازین حالت تزلیل باشد و درین شیوه ایاعنی میداد که آنحضرت
پیاله سراب بر لب نهاده و سی بشاید اندان و نام مردم از عقیده که امانت باز آید و قبوری در دین جویی
را اینجا چسب الاله اس قاضی آنحضرت پیاله و حضور عوام در دست گرفت و عبادت را اذان احتجاج
پار و نیست و سلطنت هم بکمال داشت چنانچه پادشاهان افغانی از وی ملاحظه و استنده بخایون پادشاه
پر پادشاه والی هند و سلطان بیکام سلطان شیرخان افغان پیاده و بود و مسلوک و آئین نزدیک
شاهزاده ایجاد کو شیده در حیات تمام نمود و خصت معاودت بهند داد و لاره
که دست داشت و پیشتر فیصله شد و قسم اکثر بود و تاریخ پیان و پیغمبر صفر میان زبان
و سخن داشت دیگر پیشتر فیصله شد و قسم اکثر بود و تاریخ پیان و پیغمبر صفر میان زبان

سر اسرار خود بیدار بود و اش که بسیار شد و لش از دوازده هم در هم قلعه دویان فوج را فتح کرد و نزدیک به زیر بود و نصفت بر پیش سقوط کرد
 بحال عجیب شناخته بعد از وقوع این فتح بین در تمام و لایت خراسان خطبه و سکمه بالغه
 مطهور آنستی غسل علیهم السلام الملک الراکن فتح نامه ای از پیشوای فات تاکن رچون در حکمت اصرفت آدم
 قریباً شصت از گرفت شماره دلخوب هدایت اشاره اور تراست بلاد خراسان علاوه بر شعور با فات و لایت
 اطراف پاستانی قبال شیخان شناخته و امان ایمه پیاز الای مانی و آمال نموده از انجله او سپه
 شهود بجانی میرزا ابراهیم خان گردید میرزا بن سلطان ابوسعید گورکان از پیشان پیاپی سر بر سلطنه
 شان در آندره متطور شاعی ائم پیغم خاص کرد و پیشان ایالت خوارشادهان و پیشان
 متفقی بکرامه بازگشت بعد از آن رسایل کشیده کشا غیر تخریب اولویت در اینجا از آندره مدل طی
 کسانه بپیش اعلیٰ رسایله از اخلاق خود پیشکشی می لائق ارسال و استند و قعده داده
 که اکثر شنایت شهرباری این از این
 تئنه خاقان سلمان انجام متعسل شان کرد و از آن و اخیره باز آمد آنگه عراق کرد و حکام از این
 پیاس پیش اعلیٰ آمد و شخصی لایت مازندران میر عبید الکریم کاراد و میرزگ بود و نصفت دیگر پاکان
 در افزون شفقت شد کلام گیلانات و شیخشاه والی شیروان باج و خراج بزدست خود و خاشیه
 ملک هنگری پر دش گردند و جب استدعا می پادشاه و الاجا و بابر پادشاه در بار افراج نصی
 شعاد کوک آنحضرت قیمی فرمودند در امداد و اعانت و مرا کم و میشه ای پادشاه فر دنگ شد
 و بعد از تحریر بسیان میلیخواه کار و کار و کار که در حال اندیشی واقع شده بوجی بخوبی می شد
 و احیان شوابه جهاد شکرید و دروس و زنگ کشیده بتواد جهاد شغقول بودند و دیگر در شهود میشه ای
 و سعایه خانجی عادت قدریم بود کار خدا رست از الملازات بر مک جهات آن خسرو عهد را خذل از
 در میان جوان کسی دعه فت سال از درجات زندگانی طی کرد و در مرحله ای که شتر خست می شد
 و واح ندو خسرو دین تاریخ وفات آن سلطان سلطان شان است دیگری حل ریاسته بین علیه

در بیان ملکه قرآن شیوه و مقتضی آنحضرت توبه نموده و دستورات بستین و تقویت مراسی خطاد و
ملکه عالی ملکه اقبال از مسامی گزشید که در این مورد از ارتکاب خود نهایت محظوظ شد.
از جواب عرب است که بعده و حاصل از این حق امتناع شد.

سلطان کشیده بزم طلاق پس از مخالفان	است زندگانی داد و توانی پسر داشت
سپاهی شد که در آن شده بود	است زندگانی داشت

بنکل و زمانی و مسنهای از جمیع معلمی را که از آنها می‌داند و پس از کار از شیوه و شور خود که را بیند و باشد
و عیادت می‌کند را نیز بدر امر مددون داشت که درین اتفاق می‌بیند از این شیوه و شور خود که را بیند و باشد
از امور یکی در دشای بجهد و لعب باشد مذکور شد تا آنحضرت همیشه دیرینه اش بود و بجهت
مولود ہر کیم از حضرات چهار دوست و معلم پیغمبر اسلام را با این معیاره نسبودند و همچنان که امداد
یک طبقه از مدارائی خلائق می‌دانند که در میانه آنها دلخواه داشتند که کشیده باشد و بودند
بنیو وند و در اکثر رای او سعادت خلیفه نزدیک تلقین نزدیک مخدوم ایامی آن شهادت می‌دانند و باز
شیخ چشمی شدید متفهوم و سینه وار و آسرا با اندک و تپه و تپه و تپه ایامی نظر از اینها نزدیک
اناشتیما می‌کولند و علمیوس و مانندیج تبعین فرموده معاوی معلمی پیغمبر کار و نهاد تسلیمان معلمی است
شمار داده تربیت میکردند و درین کلام بیخی که در این گیری تزوییج داده بخرا غیر و بخوبی میدادند
تحقیقات و تصدیقات که برخایانی نداشت و برای ای مسالک داده اند ای اتفاقی شعیاری است
که از زمان سایطین با خصیه اشکار یافته از تجارت و متروین بازیافت نیشید و هر ساله موادی می‌
توان شما حق رواقی بجهش میگشت بر حق خواهی که آنحضرت صاحب الزمان علیهم السلام اعتماد و اعتماد اوقتن را

دویده بودند و شماره بنیو و نسبیتی در سایر ایامیں و تسعیه بیچاره و مترودین بخشیده و معاویان و مالکی کشف کردند	که در درون تمثیلی از نعم تمغای
--	--------------------------------

اثر زمانی بر تمثیلی از نعم تمغای راغی

کی کفر مالک خصوصیاتی ای اشیاء تجربه عایام تکریه از دنیا را خارج فرمودند در راه اهل سلطنتند و	و ای آنحضرت امور و دولت در خدمت احتمال پذیر فوت ایامی مخدود دل نجات
---	---

خنجران پیا را بر عقب اش باه طعا سپه خایره الوجهه و الخفرا ان که از ز مرده ام لار و الا نزار آن خنجرانه غزو و از
و شاهزاده خنجر قیرو خنجر کسری که می قیبا و پر و در در زمینه بسیار شکر و بچشم این راه مدنی ترسیه شد و شاهزاده
خنجرانه ده خنجره ایه آیه و تو بایه و بوده بجود نکرد و سان و ده که بایه ده مریخ اذ مریخ ایه گلخانه خنجر و ده
سریه . ایه ده بیهدم با دشنهای گردیده بکی سی پدر پر ایه ایه ده ایه گرفته تیز اشناق ایه نکلیه
دانه پدر گرفته ده ایه ده بیهدم با دشنهای

دانه پدر گرفته ده ایه ده بیهدم با دشنهای

ساده شاه و داده ایه که نصرت ایه	آیه داده شاه عکار و نخستندگه فیرا
دانه پدر گرفته ده بیهدم با دشنهای	دانه پدر گرفته ده بیهدم با دشنهای

چون از خایت ایه ده حسن ایه می باشد و شریعته ایه علیه بی و مسلمانه ده لایه . پنهانه خرم اسرار ده لایه الله
خود را بند و ده ایه طعا سپه می باشد و شد آن ایه ایه خسنه ده دشنهه و دادهه و دایهه . ایه سپه تیز
ایه شیخ بلوس ، نایور پر و ده بخا تم فرمان شاه خنجره بازگاه ده بیش خنجره گردیده ایه خنجره با دشنهای بود و دنیان
شریعه هست پر و دهه . پاره سعدیه است پیر ایه دا و اگسته می خود شاه پدر داده ایه ده بیهدم با دشنهای
و داده ایه هست . داده راهه ایه خلاصه هست و حمار در حکمت و داشتی زار سلطنه پیشی ده و دنیه
چنانی ایه جگه کیه ده شیه . داده پهابنیانی برگاه ایه شاه غسل ده ایم سلطنه ده ایه خی حاصل یاره شد ایه
اویقات شهربیت پادشاهیه مهوات و انجام سلطنه متعاصه ایه بار باره دایات مصروفت داشتی در ترییج
شریعه نه او که عظیم علماء و احترام ایه باره زده و اصحاب قسمی و در ایج و در حق آستانها و مدارس
و بقاع ایه و قمیه رساجد با فصی ایه خایت توجیه میزد و داشته پیوسته ایه معروف و فضی میگذریه
خسنه ایه بیش بیهدم چنانچه ایه خایت حسن حسن ایه خنقوان شباب و آوان ایه جوانی و عین لذا
نفسانی بیوقوعات آسمانی بیوبت و ایا بیه ایه خنقوان و سنتی شکایتی و قسمی که نکم نه سال ایه جلوس علی بیش گذشت
بیست سال بود زبان صدقی بیان یک تکمیر طبیعته تو بوا ایی اتمد تعالی گویا ساخته عنی سیم القلب ایه جمع
منهایی تو بکرد و بنویی راسخ بودند که بیچاره ایه قصی محمد تو پیر ایه مون خاطر شریفیش نهاده بیهدهم خسنه
خنجر بخانه و خانه خانه و بیست اللطف را از دنیا ایه خراج کرد و در فتله رفتہ جمیع امرا و ایه کان دولت

ملک خوزستان بودست در زمان پادشاه ملکه، با این ایام شاهزاده عاصم و شاهزاده ناصر سیون تواند از این
او اتفاقی شنید که فرازه کتاب بخانه ایزد بوده کشیده بود و بسیار زیاد آنها را ناقان سلطان شاهان
بخت را داشتند من خضری شاهزاده آنچه در این میان را نداشتند که همین دلیل باشد بگمانان اینکار نمایند
ایرانی عدایش بود و درین چندین ساله استادیه ایام شاهزاده بودند و داشتند میرزا بهادر
شیر شکر خراسان شیر و درین ساله که شاهزاده شد بخوبی داشتند از این دو جنگ ایزد خواسته
آنکه کشور خود را از خود بگیرد اما خود بدان خیسید و کسب جو مکانی می برد خوب است و درین شیر
قلای خواری ملک استادیه ایام شاهزاده درین ایام ایشان را شاهزاده می نمود
آن خسرو وال ایشان برخیزندی و کفر شده بودند و بماله ایزد خراسان شاهزاده جمهور ایشان را سال طیه چنگ می
شدند و خسرو داشتند که دارای ایشان خواهد بودند این دنباله و قدری داشتند و ایشان را شفرو قید و قبری آوردند
بچاق گردی ایشان خسروی که داشتند و جمع از اینها با ایشان دشمنان و خود ایشان را خسروی بگشایش
و خود ایشان را سلطان بخانی می بودند و مکانی که بخانی داشتند و ایشان را سلطان و سوچیکه محمد خان
و سکن شای سلطان و ساز خسرو را داشتند و ایشان را می بودند که ایشان خسرو خیرخان
پادشاه خوزستان را کشیدند و خسرو را داشتند و ایشان را می بودند که ایشان خسرو خیرخان
سیاری پیاده گشایند و مردم ایشان را داشتند و خسرو خیرخان کاری بودند و مقابله ایشان با دشنهای خسرو خیرخان
و درین کسب چنایون بیشتر و خسرو ایشان بودند ایشان خسرو خیرخان صفوی پرداختند سیاره آن را گردید
درین خسرو خیرخان بیشتر پیشست که سپه سالار نظر که خسرو خیرخان شاهزاده بیشتر گذاشت خیرخان
خیزگزیر شارع خفت و ایشان در ایام خسرو خیرخان سپه سالار خسرو خیرخان ایشان را داشتند
اگر و در راه ایشان خسرو خیرخان پیشست ایشان خسرو خیرخان و دیگران را داشتند که خسرو خیرخان
بهم ایشان خسرو خیرخان را داشتند میگردید و این داشتند که خسرو خیرخان ایشان خسرو خیرخان
لو زنور خلاصت درین ایشان خسرو خیرخان را داشتند و اصل ایشان خسرو خیرخان ایشان خسرو خیرخان

مر آرزوی خوشی روزگاری پوچش در محاکمه ایمان که خلاصه مجموعه بیان دستگذشتگر
 بوده نموده آنی از فتنه کور وند پیاپی امرا و اکان دولت بجهت امر و کالت و شخصیت ایادیها قبضت
 اینها را شدیده آمد و هجزیره ایان را ایال آورد بدر خبرگزاری ایامی خطاوم و رشی سفیدان
 نزد اخراج اینها قدر ایام بکار برده و در حجت انتیمار اسوار در داشت بودند آنکه در در اول ایامی بجهت
 این میزان از برخواهی و بایه و کاهش انسانی کار بخواهی تقدیر پیش داشتند که کاهه بعطرت عالی
 آن پیشتر خبر نمودند ایال آنچه بخواهی خلاصه ای باشد عقید و وقایی گرفته و ایامی وجود شریعت
 نموده را زمزمه طلبان با قصص شیخی و صیانتی نمودند بزیر وکی اقبال در پنهانی خبست باد جو دکتری
 اعادی و ایال اقصاد احتمال خرضه ها مال و حراست دولت فی ایال نیکردند و چون تمام طویل
 شال قباش و پن و دلمت و کامرانی بالا کشیده بدر بجهت شد و تمیز رسیده باید اینی دستی ایشان
 و فوراً ایشان عقل کامل ایمی صاحب بایم و سرکشان خود را می راجیسند بدر ایان برداشتند ایشان
 تفیش نکفل مدام سلطنت و فرمان دهی گردیده و شمنان دولت که در کمین مکانت بودند از شسته تیغ
 آیداریش نابود شده بخیز مرادش در گلشن جدیشه بهار کامگاری شگفتان آغاز نهاد و اعلام جواند ایشان
 از تفاصیل ایامی یافته شد که ای جهانگش ای سر ایشان افرادت و از محمد که امیر طیب سلطنت فرمازد
 که این بخشی بیرون آمده بیوی تکنی استقلال یافت که بیچ آفریده را از فرمان و احباب الا ذعافش محظی است
 بخود اعادی خند ایال بعاقبت مخدول و منکوب گشتند او صفات حمیده آن برگزیده ایکی از
 بیزی اصحاب بیرون هست و تفصیل فی تعالی زمان دولت ارجمند و بیان محاربات و تیخیر مالک و بلاد و روی پیر
 خوارث غلطی که در زمان فرخند و نشانش بطبور آمده بیوی هست که در احسن التواریخ تصنیف
 حسن بیکر و طهماسب نامه قاسم کوشا با دی مرقوم کلک بیان گردیده بحال نکر آن با دشاد حجیمه
 چند در فتوح سلاطین اور گفت سلاطین و میمه محاربات دست داره لفظ و نصرت اخصار این فتوح تفصیل
 این اجمالی نکر عبید الله خان بن محمود خان بن ابوالمحسن خان بن دوست شیخ اعلی که از خوارش بیان
 بن جویی خان و محمدزاده چمبوی شیبکس خان بن بوداق سلطان بن ابوالمحسن خان بوده بیشنه در آرد